

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 1.er Maig de 1915.—Núm. 93.

BIBLIOTECA PÚBLICA
TARRAGONA
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

1.er de Maig

Festa del Treball

Avui, 1.er de Maig, es la diada senyalada per al proletariat internacional en la que se celebra la Festa del Treball.

RENOVACIÓ, qu'es un periòdic que'l redacten ciutadans que han de dedicar-se per obligació al sant Treball per a poder viure, s'adhereix entusiàsticament a aquesta Festa i deplora amb tota la seva ànima amarada de germanor i de benevolença per als seus companys, que aquest any no pugui ésser completa, que aquest any hagi de mancar entusiasme, qu'enguany no poguem ésser-hi tots en la commemoració del 1.er de Maig, tal com en el any darrer i en els anteriors. La guerra, la sagnant guerra que tanta terra ha tacat amb sang de milers d'obers, es la causa que en moltes llars no puguin en el dia d'avui celebrar amb la modestia característica, la vigorosa Festa del Treball, i fa que en lloc d'un somris, d'una alegria, d'una expansió íntima i col·lectiva, s'hagi de reflectar en tants milers de famílies el dolor causat per la pèrdua del ser volgut, i junt amb el record una llàgrima pietosa...

* *

La Federació local obrera ha organitzat per aquest matí, a les deu, un grandíol miting per a solemnitzar la Festa del Treball.

L'acte se celebrarà en el local del Salón Moderno i hi pendrán part coneguts oradors sociataris de la localitat i de Barcelona.

* *

Efecte de la comunicació dirigida pel «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria» de aquesta ciutat al «Centro Industrial», requerint an aquesta entitat a que'ls socis procurin que'ls obrers que d'ells depenguin celebrin la Festa del 1.er de Maig, i en impossibilitat de poder el «Centro Industrial» per la manca de temps que ha tingut de fer indicacions en aquest sentit als industrials que integren l'esmentada entitat, aquesta s'ha apressurat per la premsa diària a pregar-ho al seus socis, nova que'ns plau consignar i creiem que tots, cada un per la mida de ses forces i baix la seva esfera d'acció, haurà contribuït a que tots els obrers puguin disfrutar de la Festa d'avui.

* *

Avui, s'efectuarà a la muntanya de l'Oliva, el brenar popular del qui'n parlarem en el darrer número, qual acte està organitzat per el nostre confrare republicà *La Voz del Pueblo*.

Després d'aquest brenar, se celebrarà un miting a l'aire llibre, de propaganda lliberal i obrera.

Com que RENOVACIÓ ha sigut atentament convidada an aquests actes, s'adhereix als mateixos, i, si li es possible, pendrà part en l'acte de propaganda obrera un dels nostres companys.

♦ ♦ ♦

Viatgeries

La política d'*ida y vuelta* sembla va donant magnífic resultat al senyor Dato.

Malgrat la mullena, va ésser un bon èxit que pot apuntar se el senyor President, per el seu viatge i estada a Barcelona.

Ara els que no estàn tan contents son els partidaris de les Zones franques, ja que no li han pogut

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA EMPRÈSTIT

Suscripció pública de 6,619 Obligacions
amortitzables, de 500 pessetes cada una, al 4 1/2 per 100 anual, amb cupó trimestral
de l'EMPRÈSTIT DE 15.000,000 DE PESSETES
amb destinació a OBRES, SERVEIS PÚBLICS I ESCOLES, contret amb subjecció
a l'Estatut de la Mancomunitat, aprovat per Reial decret de 26 de Març de 1914.

GARANTIA: La del patrimoni de la Mancomunitat i, subsidiàriament,
el de les quatre Diputacions Catalanes

PREU D'EMISSION: 85 PER 100

MENYS L'IMPORT PER CONCEPTE D'INTERESSOS CORRESPONENTS AL MES DE JUNY

La totalitat d'aquest Emprèstit ve destinada a obres, serveis públics i Escoles, d'acord amb la següent proporció, aprovada per l'Assamblea de Mancomunitat el 5 de Novembre de 1914: 7.000,000 per a la construcció de camins, carreteres, ponts i altres fins de viabilitat; 2.500,000 per a la instal·lació o rescat de xarxes telefòniques; 2.500,000 amb destinació a obres hidràuliques o de sanejament; 2.000,000 per a edificis destinats a assistència a dementis pobres; i 1.000,000 per a biblioteques i escoles.

El cupó d'aquestes obligacions es pagarà per trimestres vençuts, el 31 Març, 30 Juny, 30 Setembre i 31 Desembre.

Aquestes 6.619 porten com a primer cupó el de venciment de 30 de Setembre de 1915, corresponent al trimestre que comença el primer de Juliol. Per tant, en la liquidació al suscriptor, li seràn bonificades, pessetes 1'875 per cada títol adjudicat en concepte d'interessos pel mes de Juny, a raó del 4 1/2 per 100 anual.

Les dites obligacions son amortitzables, amb la totalitat de l'Emprèstit, per sorteigs semestral, en el terme de 50 anys, a comptar des de 1920.

La suscripció pública tindrà lloc el dia 15 de Maig, de les nou del matí
a les sis de la tarda

al departament d'Hisenda de la Mancomunitat de Catalunya, en el Palau de la Generalitat, a Barcelona, i a les cases dels banquers de Catalunya, baix les següents

CONDICIONS

Es pagaràn pessetes 50 el dia 15 de Maig, en l'acte de la suscripció, i
375 el dia primer de Juny, contra entrega dels títols adjudicats.

Total pessetes 425 equivalent al 85 per 100, tipu d'emissió.
A deduir 1'875 per interessos del mes de Juny.

Liquid pessetes 423'125 per títol.

Si en la suscripció pública fos demandada major quantitat d'obligacions de les 6,619 que s'ofereixen, es procedirà a prorrateig, deixant d'adjudicar-se les fraccions inferiors a mig títol.

El resultat definitiu de la suscripció es farà públic des dels diaris de les quatre capitals de les provincies de Catalunya.

Aquestes obligacions seràn cotitzades oficialment en la Borsa de Barcelona.

arrencar cap promesa, tan sols, que'ls dongui l'esperança de lograr-les aviat.

Els prou van apretar en converses, discursos i cartells, mes res han lograt, com res ha lograt Tarragona, si bé es cert que ningú n'hi parlà al senyor Dato de les justes aspiracions que per les Zones o Dipòsits francs té Tarragona (amb permís de la Lliga siga dit).

Ara sembla en combinen un de mes gros.

Busquen viatgers mes enlairats per a redoblar mes i mes to's els entusiasmes i allavors veurà si en lloc d'aigua els cau el tant desitjat Decret, sense preocupar-se, està clar, del conjunta y paralelamente dels tarragonins; per què en necessitaràn amb agarraderos tan grossos?

Romanones, mes astut, sembla escorre el bulto i en lloc de desembarcar a Barcelona, en son retorn de Mallorca, ho ha fet a Valencia.

Mal de cap *cabeza*, deu pensar el travieso coix.

* *

En Maura ha parlat.

De son discurs al Reial de Madrid casi no mes se'n senten el·logis.

Mes, repareu; semblen, i son, l'el·logi pòstum, l'el·logi al difunt, al mort que sembla que s'espera que acabi de respirar per a començar la mes bella necrologia.

♦ ♦ ♦

MARGINAL

Mes sobre coses d'Art

Vaig rebre, no fa molt temps, una lletra de un bon amic meu, de tot cor volgut, quina residència s'escap a Barcelona i en un dels paragrafs me deia:

«... i ara vull fer-te avinent una cosa que he notat des de fa temps. Com és que amb l'estol d'artistes que hi ha a nostra ciutat, no feu qualque exposició que mostri que a Tarragona's treballa? Amb les exposicions, els artistes i el públic se familiaritzen, adquirint a l'ensems, els primers, tot aquell relleu que li son menester per a conquerir mes tard la gloria que's hi pertoca.»

Tinc de dir que'm causà aital lletra disgust de debó, puix que no podia capir lo que'm deia el meu amic envers nostres artistes, quals treballs meritissims han obtingut lloances per arreu del mon ont s'han presentat.

La meua astoració no's parà aquí i tot seguit vaig escriure al meu amic preguntant-li en què's fundà el paragraf que he copiat mes amunt. I no's feu esperar una contestació que'm demostrà palpablement lo que jo desitjava, çò és, la prova de la extranyesa llur del meu amic. Ell es sotscriptor de «La Veu de Catalunya» i admirador de debó de tot lo que respira Art; constantment repassa les planes artístiques de cada dilluns i en cap d'elles, me deia, feia temps no hi havia llegit una ressenya d'exposició de pintures a Tarragona.

Desseguida vaig buscar la colecció del diari dretà barceloní i ressegui les cròniques d'aquí i verament tenia raó mon amic. Sensible, sensiblement es de doldre que causes ben refractaries tinguin que sorgir per damunt de tot lo altre i que'n surtin perjudicades unes terceres persones que res tenen que veure amb els resentiments o envejes que puguin tindre quiscuns corresponsals. I ara'm permeto dirigir, amb tots els respectes deguts, una pregunta al de «La Veu de Catalunya» a Tarragona: Per què no heu donat

compte, en son degut temps, de les exposicions de caricatures i pintures den John i Ferràn, respectivament?

Ambdues foren manifestacions vivents d'Art, cada una dins son estil, i quals èxits van ser grandiosos com ho digueren proclamar tots els visitants, fent-hi, dit està, els comentaris que hi tenien per convenient o que creien pertinents.

Senyor corresponsal: no's deu acabar vostra feina donant compte solsament de troballes de pedres i objectes arqueològics. Hi ha altres coses, com les exposicions de pintures i demès, que son de tanta o mes importància artística i que deuen fer-se públiques, encara que siguin posant-hi les observacions que volguen, pro fent-ho, que tots ho agrairàn i Tarragona, la nostra volguda ciutat, ne gaudirà eternament pels seus fills que trevalen pel seu engrandiment.

PÒL LUX.

Per l'unitat de Catalunya

Després de una llarga discussió que s'ha produït durant dugues expresse sessions, el Cos d'Adjunts dels Jocs Florals de Barcelona, ha acordat publicar els treballs premiats en el volúm anyal, tal i com els hi enviïn escrits els seus autors.

Nosaltres, del Cos d'Adjunts, varem votar contra aqueixa proposició, no sols per créure-la desacertada, sinó per estimar-la una vergonya per Catalunya.

Tots, tots nó: la majoria la immensa majoria dels Adjunts, havem, encara que per diferents camins, proclamat com aspiració nostra la unitat de Catalunya, que no'ns havem acontentat en desitjar-la tant sols en l'orde esperitual, sinó que ha sigut predicada en forma d'arribar fins a la materialitat de l'unió.

Es bèn bé innegable, que entre les diverses manifestacions que donen estat de dret, de fet, a una nacionalitat, hi hà, com una de les majors afirmacions, el propi idioma, que arreu del món se procura vestir amb les mellors gales, que ho son l'amor dels ciutadans per el llur perfeccionament llingüístic; i arreu; arreu, se li dona una unitat ortogràfica, que facilitant el seu estudi, el faci assequible als estrangers qui se dediquen a l'estudi de les llengües universals, donant, aixís una certa beligerancia mundial al propi idioma.

En tots els pobles del món s'ha entés aixís, i també en la major part de Catalunya, emprò en el Cos d'Adjunts dels Jocs Florals de Barcelona, invocant una falsa llibertat, s'ha aprovat que cada hù hi portés i àdhuc li fossin respectats, com cosa sagrada, en molts les sèves estravagancies i també la ignorancia ortogràfica, confonent aixís la dissonancia anàrquica amb l'únic concepte de llibertat, que és la suprema armonia col·lectiva.

L'accord prés, diu que serà respectada l'ortografia de cada autor. Però, haurem de preguntar: Les composicions dels autors qui escriuen sense saber ortografia—aquesta afirmació se feu en el Cos d'Adjunts, i és veritat en molts escriptors i res té que veure amb el valor literari de les composicions,—també s'hauràn de publicar aixís? Segons lo acordat, aixís haurà d'ésser, i Catalunya farà un ben llastimós paper en el món literari. Es per això, que havem qualificat l'accord de vergonya per Catalunya.

Per a facilitar l'intercanvi intel·lectual, per al major esbandiment de Catalunya, li cal la unitat de l'idioma, una sola ortografia. Sia la de les Normes de l'Institut d'Estudis Catalans, sia una altra, havem d'arribar an aqueixa unitat indispensable.

Per Catalunya, nostre únic ideal, cooperarem, perquè la volem, l'unitat nacional. Aquells que s'hi oposin, o sense oposar-s'hi sien un destorb, per dolorós que'ns sigui, ens trobaràn enfront.

(De Gent Nova.)

La fira

El *Diario de Tarragona*, aquest diari que relata la reunió d'entitats haguda a l'Ajuntament l'avant-passat dijous per a tractar dels Ports-francs, destroça la veritat per a donar a sos lectors una ressenya incongruent i equivocada, publica un solt de queixa per que s'ha traslladat, per un molt bon acord

del nostre Ajuntament, el lloc de fira a uns metres mes enllà del centre de les Rambles.

Nosaltres, perque sabem lo que aquestes fires perjudiquen a l'element industrial de Tarragona, trobem molt encertada aquesta determinació, puix que al prohibir que'l mes cèntric passeig de la Ciutat siga convertit en un campament de nòmades molestos, concreta en sentit mes relatiu el dany que aquestes fires porten als industrials.

No cal divagar ni fer poesia. La fira de Tarragona dura de disabte a disabte mes tres dies, de manera que per onze dies seguits augmenten considerablement certa classe d'establiments de venda al detall a Tarragona. Com son dugues les fires que tenen lloc aquí, resulta que son vintidós dies de competència horrorosa contra la pobra gent que viu a Tarragona d'una botiga, a voltes d'una botigueta...

Un sis per cent del temps que dura l'any, l'industrial de Tarragona ha de sofrir l'escarni de veurer com la llei ampara a uns seus enemics; que'l Municipi dona facilitats an aquests usurpadors, i que'l poble de Tarragona sustenta i fins engreixa an aquets admirables firaires.

Nosaltres podriem donar noticia aproximada de les pessetes que'ls firaires se n'enduen de Tarragona, i, ¿qui ens la donarà de les que hi porten?

¿A qué vé, doncs, el queixar-se perque no's donen facilitats exorbitants an aquets senyors industrials forans que venen a reventar als nostres?

¿Si aquestos senyors que escriuen aquesta mena de queixes fossin industrials compresos an aquesta competència, lo que implicaria coneixe bé l'assump-to, a ben segur que no les escriurién!

G.

Si vaig voreta'l mar, arrán de l'aigua,
dues gavines criden ma atenció:
voleien suaument i s'amanyaguen....
les besa un raig de sol.

Si pujo a la muntanya ont hi ha florides
pereres i admetllers,
hi veig vols d'aucellets que xarrotejen
i canten al bon temps.

Si'm fico a la ciutat, les amples vies
omplena'l bó del poble amb els seus cants,
i al veure'l rioler gaudir la vida,
anyoro un dolç demà.

Demà, potser riuré com els que'm volten,
i cantaré la ditxa amb tot mon cor:
demà, potser també, com les gavines,
manyagaré amb dolcesa al meu amor.

JOSEP ALEMANY I BORRÀS.

Lletres a Joan Poble Bó

Imperialisme

Amic Joan: Tens raó. Es vritat que l'imperialisme es digne d'odi; es vritat que l'imperialisme no pot dominar a cap nació civilitzada; pero... cal que reflexionem una mica.

Les paraules mes usades, els mots mes vulgars, els tòpics mes usuals, son de vegades (pòtser a causa de sa mateixa vulgaritat), difícilissims de definir. ¿Què es l'imperialisme? ¿Què es lo que tenim d'entendre per imperialisme? Per a mí, n'hi ha dugues classes, que per a distingir-les, nomenarem: *imperialisme interior* i *imperialisme exterior*.

El primer imperialisme, o sigui l'interior, és aquell que es limita sols a la nació propia, i d'aquest no vull parlar-t'en, amic Poble, perque fora ficar-me, com si diguessim, a la vida privada de les nacions; i això podem fer-ho a la nostra Espanya; pero no podem, ni devem, ni volem fer-ho amb una nació estrangera. Que cada hù es governi com vulgui, mentres els seus procediments, no molestin al veí. Parlem, doncs, de l'imperialisme exterior.

Aquest imperialisme és el domini indirecte; pero reial i efectiu, d'una nació sobre un'altra, simplement perque la primera té molta mes força que la segona. Aquest es l'imperialisme digne d'odi. Aquest

aon una nació ha d'ésser dominada ignominiosament per un'altra per la senzilla raó de que en cas d'arribar-se a una guerra, la victòria de la nació imperialista es indubtable.

Fins ara estic parlant amb teoria, o millor dit, sense presentar un exemple; pero ara mateix penso fer-ho. A Europa tenim un cas d'imperialisme exterior, que ha posat a prova la paciència europea. ¿Quina es la nació imperialista? Me sembla que'l teu bon sentit ja l'haurà anomenada; pero l'anomenaré jo també. Es Anglaterra.

Podriem estudiar l'imperialisme britànic, sols des del punt de vista d'espanyols; pero volem considerar-lo també des d'el punt de vista d'altres nacions.

Anglaterra, per sa situació geogràfica, se troba amb condicions magnífiques que la lliuren d'una invasió, doncs aquesta sols podria fer-se per mar, i els anglesos tenen l'esquadra millor del mon. Si an això hi afegim l'immensa extensió de les seves colonies, i la posessió dels punts mes estratègics del mar Mediterrà, compendrás que Anglaterra es troba amb situació d'exercir el seu imperi a Europa.

En tots els convenis internacionals, en tots els congressos de la pau (?) i en totes les coses aont han tingut de posar-se varies nacions amb Anglaterra; aquesta ha imposat el seu criteri i ha obtingut els majors beneficis. Això no ha sigut per bondat de les altres, ha sigut per *por*, solament per *por* de la potencia anglesa, que fins ara era incontrastable.

¿Per què no va haver-hi cap nació que tingués... per a posar-se a defençar a l'Orange i Transvaal, quan eren destruïts per Anglaterra? Per *por*.

¿Per què ara s'han compromès les nacions al·liades a no fer la pau separatament? Perque Anglaterra, qu'es a la única a qui convé el tracte, ha imposat el seu criteri.

Finalment, Espanya ha sigut i és una víctima de l'imperialisme exterior anglès. No cal que's possem a demostrar-ho. No fem ni farem res sense'l permís d'Anglaterra, l'omnipotentia nació imperialista.

Ara es l'ocasió de destruir l'imperialisme britànic i França i Rússia podien fer-ho deixant a Anglaterra que se las componga con los sevillanos, que en aquest cas son els teutons, de quin imperialisme no tenim necessitat de parlar-ne, per ésser senzillament imperialisme interior.

I prou d'imperialisme. Sabs que t'aprecia el teu amic,

N.

Musical (*)

Verament, els que aimem l'art podem estar d'enhorabona a Tarragona. La simpàtica societat «Filarmònica» ens regala... sí, sí, regala de tant en tant concerts que no'ns deixen pas amb el cor buit. En poc temps Català amb els seus «Octet» i «Septet», més tard el simpàtic Cànepa; proximament (encar que no sé si a compte de «Filarmònica») Na Maria Barrientos...

I ara que he parlat den Cànepa, de nostre violinista i de llurs concerts, vaig a extendre-m un xic parlant d'ells.

Precisament en el nombre del prop-passat diumenge de nostre periòdic vaig veure uns mots que'm varen cridar l'atenció; deien, poc més o menys, que feia molt temps que a Tarragona no havíem oït cosa semblant (això parlant den Cànepa).

Jo estic mes que segur de que l'amic Litz no's va recordar del concert Català.

Mal que'ls hi pesi als tarragonins (es vici de la gent de Tarragona enlairar (?) tot lo seu), el concert Català va ésser millor indiscutiblement que'l concert Cànepa.

Per a ésser artista no és deixar-se la cabellera lo que cal.

Per a ésser violinista artista o millor violinista simplement no és fer arrastres a cada nota lo que cal, com tampoc el girar els ulls en blanc i restar

(*) Retirat del número passat per excés d'original.

com embadalit i endormiscat quan se fineix un Aria de Bach o un Nocturn de Chopin, no; quan se diu una frase, no basta'l dir les paraules: a aquestes cal unir-hi l'expressió, el sentiment; a lo més o menys material o físic cal unir-hi l'ànima, coses que no sempre feia el concertista argelí i que no deixà de fer mai el nostre violinista.

Això de la cabellera, moviments d'ulls o en general diem-ne efectes teatrals, de guardarroplia, va molt bé pèl públic intel·ligent, pèls nostres *rasca-tripes* i per les damiselles ulleroses i romàntiques, més no per als qui ens preciem de tindre el bon gust artístic una mica desenrotllat (modestia apart).

Per a dir una obra no es amb els ulls ni amb la cara amb que s'ha de fer: es amb el violí. Quan anem a oir un concert no anem a veure una pel·lícula cinematogràfica en la que hi surt un violinista, com fan les nines pàlides: hi anem a oir, a sentir el concert i res més.

En Càneba es un artista, poseeix una gran tècnica i té gran seguretat en l'execució, no se li pot negar de cap manera, però no's pot passar tampoc sense dir que en el «Nocturn» de Chopin no'ns va dir res, amb tot i tocar-lo molt bé; la «Romança» de Swendsen la va dir excessivament pesant i cançonera.

¿I del «Concert» de Mendelssohn? Hi va haver moments verament llastimosos; seguicis de notes i carretilles de solfes; inclús la meitat de l'últim temps se varen retrassar alguns temps violinista i pianista, tant en el primer com en el segon concert.

En canvi, el concert Català (del que casi ningú parlà), va transcorre amb la major justesa; no hi ha en absolut ningú que'n pugui dir res més que lloances.

Emprò... els *rasca-tripes* tarragonins, les damiselles ulleroses i romàntiques i en general el *populo bárbaro*, no li veuen la cabellera ni'l barret ample, ni'l *joc d'ulls* i es clar... ni comentaris.

Estimats amics: hem d'ésser menys *tarragonins* d'aquesta manera, tarragonins anti-tarragonistes!

Hem de sapiguer jutjar bé o millor hem de *volguer* sapiguer jutjar bé les nostres coses avans que les de fóra de casa.

Res de molestia per a l'amic Litz: ja pot ell haver vist que per a ell no va res; solament es als *freres* a qui'm dirigeixo i aquests ja's cuidaran de *pendre candela*.

PORTOS.

Matinal

La ciutat envoltada
per les ombres de la nit
fretura el clam pressentit
d'una molt gloriosa aubada.

Sots un cel blau de grandesa
dormita l'urbs populosa
boi somniant venturosa
per la seva noya empresa.

En ses places magestuoses
i en sos nombrosos carrés,
aón més d'un temple al progrés
han aixecat valioses

iniciatives, descansa
del tránzit inusitat
que ha fet de nostra ciutat
mondial, tan ferma esperança.

Les Rambles, el Paral·lel,
han tancat ja els bars i cines
i les aures matutines
apaguen el darrè estel.

Tan sols vèu sonora
el silenci ha interromput
de la dolça solitud
d'aquella plaenta hora,

resonant torres avall
quant el Sol el cel trasmuda
i l'obrer amb cànctics saluda,
coratjós, el sant Treball.

SALVADOR BORRUT I SOLER.

Barcelona Abril de 1915.

Concert Barrientos

Per a demà, diumenge, està anunciat el tan esperat concert de la nostra celebrada Maria Barrientos, ja aplaudida per tot el món, i qual programa a executar es el següent:

I PART

Trio en re (op. 70, n.º 21). Beethoven.

TRIO BARCELONA.

Gran aria Bellini.

De la ópera «I PURITANI»

MARIA BARRIENTOS.

II PART

Pourquoi rester seulette? Saint-Saëns.

La Violeta. Mozart.

Dove? Schubert.

Air des rossignols. Rameau.

De la ópera «HYPPOLYTE ET ARICIE».

MARIA BARRIENTOS.

III PART

Trio en sol menor R. Schumann.

TRIO BARCELONA.

Gran Vals de la sombra. Meyerbeer.

De la ópera «DINORAH».

MARIA BARRIENTOS.

Nota: Acompanyarà al piano el Mestre senyor Vives.

Augurè un èxit grandios per a la nostra excel·sa cantatriu i del que'n donarè compte en nostre proper editorial.

♦ ♦ ♦

Sportives

Demà, diumenge, tindrà lloc l'inauguració oficial de les pistes o camps que per al noble joc de Lawn Tennis ha montat el Club Gimnàstic en son Camp de Sports.

El Cartell anunciador d'aquesta festaportiva l'havem vist i admirat, en els aparadors de l'establiment de ferreteria den Macià Mallol, fet per la mà mestra del ja conegudíssim caricaturista nostre amic Bon, qui ha rebut per son treball moltes felicitacions i a les que hi ajuntè la nostra.

Per les partides d'inauguració vindran de Barcelona distingides senyoretas acompanyades dels mes notables jugadors, lo que farà mes interessants els partits anunciats.

Hi ha força interès per a veure jugar al senyor Witty, campió durant varis anys, en el partit individual amb el nostre sporman En Bonet, ànima del Tennis a Tarragona.

No menys interès desperta l'individual entre

Mis. Witty i la Sra. de Noble, com també el de parelles entre els joves Macaya i Gramunt, contra els vells *raquetistes* Dr. Torrens i Robert Guasch.

De tots prometè parlar-ne a nostres volguts llegidors en el vinent número.

JUICE.

NOVES

Avis d'Administració

Havent canviat de repartidor, preguem als nostres subscriptors de la localitat que posin en coneixement d'aquesta Administració qualsevol deficiencia que en el repartiment de RENOVACIÓ puguin observar, a l'objecte de subsanar-la degudament.

Amb motiu d'ésser avui la Festa del Treball, hem adelantat un dia la sortida del nostre periódic.

La Junta de la Comissió Mixta organitzadora de les provincials de Monuments i a proposta del notable literat i historiador de Toledo Sr. Comte de Cédillo, nomenà a nostre particular i volgut amic En Joan Ruiz i Porta, individu corresponsent de la Reial Academia de la Historia, per a vocal de la nostra Comissió de Monuments.

Es de tot cor que felicitem an en Ruiz, el fervent aimador de l'art, per aital distinció.

Per a ahir a la nit estava anunciada en el «Salón Moderno» la representació per primera vegada a Tarragona, de la tant discutida obra den Linares Rivas «La garra».

Per la espectació que hi havia en coneixe l'obra, es de suposar que'l públic respondria assistint-hi.

Pensem parlar-ne en el pròxim número, tant de l'obra com del treball de la companyia Pubill-Roca.

El ferm propagandista, el Secretari de la «Unió Catalanista», nostre bon amic En J. Rodergas i Calmell, donarà a Reus una conferencia, invitat per la Joventut Nacionalista de dita ciutat, i qual tema i dia s'anunciarà oportunament.

El número 105 de la *Lectura Popular*, Biblioteca d'autors catalans, publica el «Concepte del Regionalisme dintre de la unitat de la Patria», den Francisco de P. Masferrer.

Imprempta de Llorens i Cabré. — Fortuny, 4

JUNTA D'OBRES DEL PORT de Tarragona

Emprèstit de 5.000.000 de pessetes
autoritzat per R. D. de 21 Octubre de 1910

Quarta emissió de 789 obligacions, Serie D,
de 500 pessetes cada una
(Autoritzada per R. O. de 19 de Setembre de 1914)

Interès del **2% PER CENC** anyal, a pagar per semestres vençuts, essent els impostos a càrrec del tenedor.

Amortisació en trenta anys, per semestres, a contar als cinc anys d'ençà de la primera emissió.

Garantit amb la subvenció anyal de 300.000 pessetes que l'Estat se compromet a abonar a la Junta i amb els arbitris i demés ingressos que aquesta cobri.

L'emissió tindrà lloc a les Oficines de la Junta, carrer d'Orient, 2, el dia 3 de Maig proper, des de les 9 del matí a les cinc de la tarda, per subasta. El tipu mínim fixat per a la adjudicació de les Obligacions, serà'l de la par del seu valor nominal.

Els sotscriptors hauràn d'entregar a la Dipositaría-Pagaduría de la Junta l'import de les Obligacions en el terme de vuit dies a comptar de la celebració de la subasta.

Les proposicions se faràn per escrit, en plec tencat que contindrà la proposta i el taló-resguard d'haver dipositat a la Sucursal d'aquesta provincia de la Caixa General de Dipòsits o a la Dipositaría-Pagaduría de la Junta el 10 per 100 del valor nominal de les obligacions que'l proponent desitji sotscriure.

La *Gaceta* del dia 9 del corrent mes publica el corresponent anunci de subasta.

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.
 Director facultatiu: **DR. RABADÁ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social.
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA
 Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i anàlisis micro químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606
BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÁ
Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona
 Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.
 Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

Podém demostrar
 que casa nostra
 es la mes barata en tot

GILABERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÁ — Unió, 18

PERE LLORET
 CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en
Sombreros i Gorres
RAMON ALOQUIN

UNIO, 20

AL DIA Perfumeria
 Confeccions
 Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIO, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central
 Laboratori Químic Bactereològic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

CANAS

desaparecen en seguida con el Agua-perla LA VICTORIEUSE para teñir el cabello de hermoso negro o castaño. Es la mejor y más higiénica. No destiñe. Se puede rizar. Una operación dura varios meses. De venta en Tarragona, a 5 pesetas frasco, en la Ferreteria de **Matias Mallol**, calle San Agustín, 9 y Augusto, 3.—Pidase prospecto.

IMPREMTA
Llorens
i Cabré
 Fortuny, 4
TARRAGONA

C.ª de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports
La New-York, de New-York
 Companyia de segurs sobre la vida
L'UNION, de Paris
 Companyia de segurs contra incendis
L'Assicuratrice Italiana, de Milán
 Companyia de segurs contra accidents
La Continentale, de Mannheim
 Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Gran Fábrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLE

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 36

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raïms sense alcohol

The Grape Juice Co. L^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i convalencia

Se ven per tot arreu

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany : Escribanies : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos

Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9